

Koninklijke gast aan tafel

Tekst: Marjolein Pijl,
vlinderwerkgroep Noord-West-Veluwe

Droom wordt werkelijkheid: een rouwmantel in je tuin.

FOTO: MARJOLEIN PIJL

Ermelo, 27 oktober 1999 half twaalf, blauwe hemel met schapjes, dus volop zonnewarmte voor de liefhebbers. En daar werd van genoten! Tot mijn plezierige verbijstering koesterde zich in het najaarszonnetje met alle collectoren tegen de terrasmuur uitgespreid, jawel, een echte rouwmantel of koningsmantel... Op een presenteervlaadje. Droom werd werkelijkheid. Een paar jaar terug racete ik met vlindervrienden naar plekken waar er eentje werd gesignaleerd, maar telkens was de zwerver gevlogen. Op verzoek van de coördinator van onze vlinderwerkgroep Harm Werners werd het diertje voorzichtig met een schepnet gevangen - niet mijn favoriete bezigheid - en in een leeg terrarium gedaan zodat het de ruimte had met frisse lucht door het gazen plafond. Eerst gestoffeerd met buddleja-bloem en sedum. Fout. Deze vlinder wilde een rotte appel en een overrijpe peer van het merk Doyenne de Comice - een aanrader - en dat werd geserveerd en gewaardeerd. De koninklijke hoogheid wandelde er naar toe en blééf zuigen. Eerst wat gegiste appelsap voor de pep en toen uren aan de peer.

Ondanks alle menselijke belangstelling en het geflits en ondanks dat de zon daar verdwenen was, ging ons overvolle maatje pas om kwart voor vijf op de vleugels. Vol energie keerde het tot drie keer toe terug en vloog ons haast omver. Vrij vertaald meende ik te verstaan: "Bedankt. Dat was net wat me toekwam, ajuus!". En weg was dit wat afgevlogen wondertje. Zou het hier naar toe zijn meegelift met oostenwinden uit Polen? Ik hoopte op een weerzien met als troeven achter de hand de waadbomen berk, wilgen en ratel-populieren. Maar ja, dat zal wel teveel gevraagd zijn van zo'n zwerver. En toch...

29 oktober één uur. Weer volop zon. Ik haast mij naar huis, want je weet maar nooit. En niet te geloven, daar fladderde

ons perenmaatje weer. Gauw het bekende maaltje uitgesteld. Nee, dit keer geen trek. Weer weg. Na twintig minuten nog eens een komen en gaan; het begon al bijna gewoon te worden. Maar dit was echt einde festijn.

Hopelijk is het diertje milleniumproof en verschijnt hij uitgeslapen nog eens in deze eeuw. ■

Tip voor alle vlinderliefhebbers:

Probeer een plaatsje te vinden voor een wilg, onder andere vanwege de bloei, laat zoveel mogelijk bloedende bomen staan en leg rotten- de en overrijp fruit gekneusd neer tijdens de vliegperiodes. Wie weet hoeveel vlinders van de uitputting gered worden en wat voor mooi schouwspel dat oplevert. En wie zal daar rouwig om zijn?